

**‘Als ik dan in hun
grote huizen kwam,
voelde ik me altijd
een onderknuppel’**

'Ik wil zo graag genieten van waar ik ben, dat ik aan dat genieten voorbijschiet'

HANS KESTING (52)

Acteur. Speelt van 13-23 juni 'De Meeuw' van Tsjechov tijdens het Holland Festival

HOOGMOED&IJDELHEID

'Toen ik net van de toneelschool kwam, was ik een andere acteur dan nu. Ik hield me erg bezig met of mensen me wel zagen: hier ben ik, en iedereen moet wel weten dat ik er ben! Dat heb ik al lang niet meer nodig en dat heeft niet alleen met succes te maken, maar ook met dat je rustiger wordt. Ik vind het fijn dat die grote beginnersangst en beginnersbewijsdrift weg zijn.

Nu we met regisseur Thomas Ostermeier aan *De Meeuw* werken, voel ik tijdens repetities wel weer iets van die beginnersangst en bewijsdrift, maar heb ik het veel sneller in de gaten. Ik denk niet meer na een mindere repetitie: ik kan er helemaal niets van. Ik denk nu praktischer: waar zat ik vandaag fout en hoe kan ik het de volgende keer aanpakken.'

JALOEZIE&AFGUNST

'De jaloezie die ik voel als iemand een rol speelt die ik ook had willen hebben, is jaloezie die deugt: hij komt niet uit kwaaiigheid voort. Ik kan ook jaloers zijn op mensen die een prachtige reis maken, maar ik lig me niet 's nachts in bed te verbijten.

Als ik moet kiezen, ben ik jaloerser op status dan op geld. Ik kom uit een PvdA-gezin, maar ik ging veel om met jongens wier ouders VVD waren. En als ik dan in hun grote huizen kwam, voelde ik me toch altijd een beetje een onderknuppel. Waarom eten wij toch altijd gewoon met de pan op tafel, dacht ik dan als ik thuis kwam.'

HEBZUCHT&GIERIGHEID

'Ik ben iemand die graag een winkel binnenstapt om iets te kopen. Mijn vader zei vroeger: "Als je Hans een gulden geeft, geeft hij er twee uit." Ik kan negen keer langs een paar sneakers lopen en denken:

ik heb ze niet nodig want ik heb al acht paar sneakers, maar de tiende keer koop ik ze. En ik heb heel veel brillen.

Als ik langs mijn brillenman ga omdat ik weer op een bril ben gaan zitten, dan komt het regelmatig voor dat terwijl hij 'm aan het maken is, ik een ander leuk montuur zie en roep: laat daar ook maar een paar glazen van mijn sterkte in zetten. Ik heb veel brillen waarvan ik nu denk: veel te wild montuur. Op dit moment wordt mijn huis verbouwd en waar ik niet op beknibbel is de vloer: ik had laminaat kunnen nemen, maar nee, ik wil Frans getrommeld eiken in een Hongaarse punt gelegd.'

WOEDE&WRAAK

'Als mensen me echt gekwetst hebben of op mijn hart zijn gaan staan, dan kan ik wraakzucht voelen. Maar ik zal nooit wraak nemen. Wel in mijn fantasie: door iemand op zo'n manier toe te spreken dat ik niets meer van hem heel laat, bijvoorbeeld.'

GULZIGHEID&ONMATIGHEID

'In alle opzichten zou ik mezelf een gulzig mens willen noemen: in mijn werk, in de keuken, op vakantie, in bed. Op vakantie wil ik niet alleen hier, maar ook dáár zijn en denk ik steeds: ja maar dát is er ook nog. Ik wil zo graag genieten van waar ik ben, dat ik aan dat genieten voorbijschiet. In mijn werk wil ik eindeloos doorgaan met scènes uitproberen: we kunnen het ook nog zo doen, of zó.

En ik kook altijd te veel, stop te veel in mijn mond tijdens het koken en geef gasten van tevoren veel te veel dingetjes waardoor ze eigenlijk al een maaltijd op hebben. Voor gelakte kalfszwezerik met paddestoelen en truffelboter van Château Neercanne in Limburg kun je me 's nachts wakker maken: om die zwezerik zit een bruin laklaagje – hoe ze dat maken weet ik ook

niet – maar als je zo'n ding in je mond stopt en je drukt een klein beetje met je tanden op die laag, dan hoor je het zachtjes breken en stroomt dat ontzette de zachte, smeltende vlees in je mond. En daar zitten dan ook nog die heel kleine paddestoeltjes in.'

LUIHEID&GEMAKZUCHT

'Ik stel nooit iets uit wat ik meteen kan doen: post openmaken, iets betalen – alles wat ik nu kan doen, doe ik ook meteen. Als ik echt niets te doen heb, dus niet hoeft te spelen, niet hoeft te repeteren, niet van mezelf naar de sportschool hoeft, dan kan ik aan luiheid toegeven en lig ik de hele dag op de bank te lezen, een serie te kijken of voor me uit te staren. Maar het is altijd een gevecht of ik nu naar die sportschool ga of niet. Doe ik het niet, dan voel ik me er nooit prettig over en vind ik mezelf een slappe zak.'

LUST&WELLUST

'Ik flirt graag, maar ben er onhandig in en vind nooit de juiste tekst. Ik word er pas sterk in als ik zeker weet dat iemand mij leuk vindt. Vroeger, toen ik nog alleen was, heb ik vaak gedacht: waarom stap ik niet gewoon naar die jongen toe en zeg dat ik hem leuk vind? Dat is toch nooit vervelend om te horen? Maar dat durfde ik dan toch niet. Op het toneel kun je niet preuts zijn in wat je van jezelf laat zien. Omdat ik een aantal keren in mijn blootje op het toneel heb gestaan, heb ik nogal de naam dat ik sta te roepen of ik alsjeblieft weer in mijn nakie mag spelen. Terwijl dat totaal niet het geval is: al die keren dat ik bloot was, paste het in de voorstelling. Inmiddels is het zo dat ik ertegen op zie als ik in een voorstelling uit de kleren moet, omdat ik het gevoel heb dat mensen zich eraan ergeren. Ik ben blij als dat moment voorbij is – raar, want ik heb het mezelf aangepraat en er zullen altijd mensen zijn die zich eraan ergeren. Misschien is het überhaupt beter om me er niet meer mee bezig te houden. ■